

PREDIKAN
KYNDELSMÄSSODAGEN 2021
Luleå Missionskyrka
Lukas 2:22-40
(Ps&S s. 1715f)

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog Josef och Maria Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren - det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren - och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade: "Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel."

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: "Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid - ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd - för att mångas innersta tankar skall komma i dagen."

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

Vad var det som hände..?

Hanna befinner sig	i	Templet
Josef, Maria och Jesus går till	→	Templet
Symeon går till	→	Templet

Vägarna leder till Jerusalem. Innanför murarna leder de vidare till Templet. Där möts vägarna → Där möts människorna.

Templet i centrum?

Givetvis inte. I evangelierna är det Jesus som är i centrum.

Hanna är inte först att möta Jesus, trots att hon valt en så central plats! Symeon och Hanna råkade bara vara på plats när Jesus passerade.

Ungefär som Sackaios var i sitt träd!

Jesus och hans föräldrar återvänder hem, Symeon och Hanna blir kvar i Jerusalem. Symeon någonstans i dess närhet, antar jag, och Hanna i templet. De möttes knappast tolv år senare...

Templet	↔	Jesus
Trygga hörnet	↔	Rörelse

Är vi åsnan mellan hötapparna här, eller har vi valt?

Equmeniakyrkan säger att vi vill vara...

EN KYRKA FÖR HELA LIVET

där mötet med Jesus Kristus förvandlar – mig, dig och världen

(borde det stå vandringen istället?)

Så svaret – eller hötappen om ni vill – måste alltså vara Jesus snarare än Templet. Rörelsen snarare än Trygga hörnet.

Hur följer vi honom då?

Lukas 9:57-62

När de kom vandrande på vägen sade en man till honom: "Jag skall följa dig vart du än går."

Jesus svarade: "Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud." Till en annan sade han: "Följ mig!" Men mannen svarade: "Herre, låt mig först gå och begrava min far." Då sade Jesus: "Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike." En annan man sade: "Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma." Jesus svarade: "Den som ser sig om när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike."

- Han har ingen plats att vila sitt huvud →
Ingen idé att bygga hyddor på Förklaringsberget!
Tron är därför heller inget kassaskåp. Tron är en vandringsstav.
- Han säger att vi följer honom när vi förkunnar Guds rike → Att följa handlar inte om en pseudo-romantisk parrelation där parterna är upptagna med att överösa varandra med beröm och ömhetsbetygelser. Det handlar alltid om Guds rike. Det handlar om att, som Jesus, förkunna riket i ord OCH handling.
- Se dig inte om! → Jesus och Guds rike handlar inte om att bevara ditt eller vårt arv!
”Himmel och jord må brinna” - eller kyrkan, eller vår ”så-har-vi-alltid-gjort”-inställning, eller vår omhuldade världsuppfattning, eller...
Var beredd på att något nytt kan bli viktigt. Och att något du tills nu sett som omistligt viktigt plötsligt blir oviktigt. För med Jesus är du alltid på väg.

Att följa Jesus är alltså att släppa taget om våra ”hem”, våra trygga hörn. Templet, församlingen, familjen, landet...

Matteusevangeliet avslutas ju som bekant med orden ”och jag är med er alla dagar till tidens slut”. Jag kommer också att tänka på slutstrofen i en av sångerna jag brukar sjunga när Alma ska sova: ”Bli kvar hos mig, så har jag lugn och ro”.

Nog tror jag att det är så. Gud lämnar oss inte. Gud är kvar. Men inte så att vi kan stanna i trygga hörnet. Jesus blir kvar hos oss snarare därför att han bär oss. Tillsammans med honom är vi på väg. Resan är lång. Trygga hörnet är inte vår trygghet. Jesus är vår trygghet. Mitt i rörelsen. Mitt i förändringen.

AMEN!

Samtalsfrågor

- Hur viktigt är det med trygghet för dig, och vari består din trygghet?
- Hur blir tron en ”vandringsstav”, och när blir den ett ”kassaskåp”?
- Finns det utrymme för en sorts ”romantik” i gudsrelationen? När blir det för mycket av det?
- Vad innebär det att ”släppa taget om våra ’hem’”? Kan det övertolkas på något sätt?